

5) Отъ частнитѣ турски началници, само Расимъ паша дѣйствува този день съ нуждната енергия, и ний виждаме, че той бѣше близко отъ да поже не побѣднитѣ лаври. Въ рѣшителната минута обаче, около 5 часа, когато отбраняющия бѣше готовъ да напустне центра на позицията, на началника на лѣвия турскя флангъ, недостигна енергията да прѣслѣдва настойчиво ротитѣ на майоръ Базилевичъ, а се спрѣ на заетата Странична височина и се ограничава съ прѣслѣждане само съ огнь.

Вессель паша дѣйствува сравнително бавно и не рѣшително, и за това резултатитѣ отъ неговия обходъ бѣха ничтожни. Между туй Сюлейманъ паша възлагаше на този маневръ голѣми надѣжди, за което на този паша бѣха дадени най-отбранитѣ табори.

Реджепъ паша повтори своитѣ атаки този день по образца на 9-то число, но въ тѣхъ вече не се забѣлѣзваше онай стремителность и настойчивость, както първия день на боя.

Изобщо, дѣйствиата на Сюлейманъ паша и този день се свеждатъ къмъ фронтална атака на една трудно достъпна позиция; при което, срѣщу най-важнитѣ пунктове, се назначаватъ сравнително слаби сили, а за второстепенни, чисто демонстративни дѣйствия (Реджепъ и Салихъ) се оставятъ 26 баталиона, т. е. половината сили.

Загубитѣ на турцитѣ прѣзъ този день бѣха огромни, особено въ колонитѣ на Реджепъ и Расимъ паша. Тѣ не бѣха по малко отъ 2000 души убити и ранени.

Този день Сюлейманъ паша считаше себѣ си побѣдитель, и въ телеграммата си до сераскерията извѣстиваше, че противника му е окръженъ отъ всички страни, а на слѣдующия день ще бѣде унищоженъ.

Боя на 11-й августъ съставлява най-критическия моментъ отъ петъ мѣсечната отбрана на Шипка. Слѣдъ това, както ще видимъ, работитѣ се силно измѣниха въ